

Den fula bananungen

Det var en gång en butik, och i butiken fanns en fruktavdelning. Butiksägaren var mycket stolt över sina frukthyllor, som bågnade i olika färger: det fanns röda och gröna äpplen, gula citroner, bruna kiwifrukt, lila vindruvor och orangea apelsiner. Också kunderna var förtjusta. De vandrade omkring på avdelningen och beundrade och rörde frukterna, och så valde de ut de vackraste, fasta frukterna som hade den klaraste färgen.

Mitt på avdelningen fanns en stor hög med bananer. Kunderna stod vid högen och plockade upp den ena klasen efter den andra, synade, vände och vred på den. Sedan valde de alltid de mest fasta och gulaste bananerna, och gick sedan vidare. Men där fanns en liten bananunge som ingen någonsin plockade med sig.

Bananungen var en modig och uthållig liten banan. Medan den ännu hängde kvar i bananträdet hade den lyssnat på de mognare bananernas berättelser om hur bananer kunde göra vad som helst! De kunde söta och fluffa upp såväl kak- och plättsmetar som smoothies, och de var helt fantastiska mellanmål som sådana! Varje banan drömde om att bli utvald till någon av dessa uppgifter.

Olyckligtvis hade den lilla bananungen fått sämre utgångsläge i livet än andra bananer. Den hade plockats från bananbusken väldigt tidigt när den ännu var bara lika lång som en handflata. Den hade också en något rolig form. I stället för den traditionella krökta formen som andra bananer hade var bananungen snarare lite krokig. På fartyget hade den dessutom lossnat från sin klase, dvs. från sin familj och sina vänner, så den placerades ensam ovanpå de andra klasarna.

Väl framme i Finland kämpade bananungen in i det sista på mogningsanläggningen i butiken för att bli klargul och söt. När tiden var inne lades den fram på fruktavdelningen bland de andra bananerna. Men hur den än försökte sträcka sig mot människorna i all sin gula prakt plockade de endast hela klasfamiljer in i sina korgar, och alla nonchalerade den ensamma lilla bananungen.

Dag för dag började bananen tappa krafterna. Den märkte också att den småningom började bli mjukare, och det hade börjat uppstå bruna prickar på sidan av bananen. "Vad är det för fel på mig? Kommer jag aldrig att bli vald?", tänkte den lilla bananen för sig själv. De längre, gulare och mer skinande bananerna runt omkring

skrattade åt den lilla bananen och började kallade den för den fula bananungen. Någon viskade åt den lilla bananen att den snart skulle hamna i svinnlådan – i kärlet för bioavfall! Den lilla bananen kände sig totalt nedslagen och började redan förlora allt hopp.

Så en dag dök ett vänligt ansikte upp ovanför den lilla bananen. Ögonen studerade bananen fascinerat. Bakom ansiktet kunde man se blixtrande ljus, och en stor skara människor hade samlats runt omkring det. Den lilla bananen kvicknade till och funderade vad som riktigt var på gång. "Det är ju den berömda TV-kocken Lady Von-Michelin! Hon lagar världsberömda pannkakor och smoothies!" tjöt de andra bananerna. De tänjde på sig allt vad de orkade och försökte se så perfekta, fasta och klargula ut som möjligt.

Men Lady Von-Michelin hade redan lagt märke till den lilla bananen och dess förtrollande söta doft. Hon plockade upp den lilla bananen och visade upp den för TV-kameran. "Här ser ni den perfekta bananen", förklarade hon. "Den är som allra bäst just nu: de bruna prickarna på dess sidor avslöjar att den är mogen och söt, och det mjuka fruktköttet ger bananplättsmeten en perfekt konsistens." Den lilla bananen höll på att spricka av stolthet. Lady Von-Michelin lade den på vågen, limmade en fin prisetikett på den och lade ner den i sin kundkorg.

"Ååh!" hördes det bland åskådarna. Alla störtade fram till bananhögen och började leta efter små bananer med bruna prickar på, men den bästa hade redan blivit vald. Den var på väg mot kassan och den största äran i en banans liv – att ingå i en världsberömd kocks bananplättsmet. Och i detta fall ingen mindre än Ursula Von-Michelin!

Efter det här var det ingen som någonsin mer kallade små bananer med bruna prickar och en annorlunda form för fula.

Så var sagan slut.

→ **Barnen lär sig om:** att undvika onödigt svinn, fördomar, att olikhet är en rikedom, vad mat är.

→ **Anvisningar till fostraren:** Efter sagan kan ni diskutera om olikhet och om hur alla har sina egna starka sidor.